

## RECENSION



Catherine Deneuve och Gustave Kervern i *Min vän Antoine*. Distr: Njutafilms

# Min vän Antoine

**Originaltitel** Dans la cour  
**Svensk titel** Min vän Antoine  
**Regi** Pierre Salvadori  
**Producent** Philippe Martin  
**Manus** Pierre Salvadori, David Léotard, Benoît Graffin  
**Foto** Gilles Henry  
**Roller** Gustave Kervern, Catherine Deneuve, Féodor Atkine, Pio Marmaï m fl  
**Frankrike 2014**  
**Längd i tid** 1 tim 37 min  
**Distributör** Njutafilms

En livstrött, alkohol- och drogberoende musiker, titelns Antoine, gömmer sig för världen och livet genom att ta ett jobb som vaktmästare i ett hus med lägenheter bebodda av intressanta och knepiga personer.

*Min vän Antoine* lyckas snyggt balansera humor och drama på realistiskt sätt. Ibland är det underfundigt roligt, som till exempel en scen med en hund som smaskar på en modell av ett bygge med snofsigt kvarter, och ibland melankoliskt hjärteknipande, som i de många scenerna som trovärdigt visar upp olika stadier av depression och de svårigheter som ångest och rädslor orsakar olika slags människor.

Filmen har, trots sina allvarliga ämnen, en feel good-känsla som invagar en i en tro om att man vet hur historien kommer att sluta. Vissa händelser i den avslutande delen av filmen blir därför över-

raskande. Antingen kommer man att gilla manusets mod eller känna sig olustigt modfälld, lite beroende på de förväntningar man kan ha.

Gustave de Kervern är perfekt som Antoine och står för ett mångfacetterat porträtt av en trasig människa med både bra och dåliga sidor. Att filmen inte berättar mycket om hans tidigare liv är ett smart grepp som skapar spänning och tvingar åskådaren att själv bilda en uppfattning om vem han är. Birolsenssemblen är fylld av bra skådespelare som tillsammans bildar en väv av färgstarka rollfigurer med engagerande livsöden.

Rollfiguren Mathilde, hon som i titeln kallar Antoine sin vän, är lika intressant som Antoine och porträtteras perfekt av Catherine Deneuve. Hennes resa i filmen speglar på många sätt Antoinets och de båda hjälper varandra att förstå sig själva och världen runtomkring, vare sig de vill det eller inte. Relationen mellan Mathilde och Antoine är komplex och överraskar mer än en gång genom att ta oväntade vändningar. Precis som med Antoine så får vi när det gäller Mathilde endast reda på delar om hennes förflutna, en välkommen omväxling från de i nutida film så vanliga expositions-scenerna där rollfigurer, genom monolog eller dialog, krystat berättar vilka de är och vad de har att göra i den aktuella filmen.

*Min vän Antoine* är inte en flashig film men ger man den tid så blir man, sakta men säkert, involverad i historier som berör och som lämnar kvar en livsbejakande känsla i minnet och i kroppen.

*Martin Memet Könick*